Denne tekst tjener udelukkende som dokumentationsværktøj og har ingen retsvirkning. EU's institutioner påtager sig intet ansvar for dens indhold. De autentiske udgaver af de relevante retsakter, inklusive deres betragtninger, er offentliggjort i den Europæiske Unions Tidende og kan findes i EUR-Lex. Disse officielle tekster er tilgængelige direkte via linkene i dette dokument

►**B**

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) Nr. 717/2014

af 27. juni 2014

om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte i fiskeri- og akvakultursektoren

(EUT L 190 af 28.6.2014, s. 45)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►**M1**	Kommissionens forordning (EU) 2020/2008 af 8. december 2020	L 414	15	9.12.2020

▼B

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) Nr. 717/2014

af 27. juni 2014

om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte i fiskeri- og akvakultursektoren

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på støtte til virksomheder i fiskeri- og akvakultursektoren med undtagelse af:

a) støtte, der fastsættes ud fra prisen for eller mængden af produkter, der indkøbes eller bringes på markedet

b) støtte til aktiviteter, der er knyttet til eksport til tredjelande eller medlemsstater, dvs. støtte, der er direkte forbundet med de eksporterede mængder, etablering og drift af distributionsnet eller andre løbende udgifter i forbindelse med eksportvirksomhed

c) støtte, som er betinget af, at der anvendes indenlandske produkter frem for importerede

d) støtte til erhvervelse af fiskerfartøjer

e) støtte til modernisering eller udskiftning af fiskerfartøjers hoved- eller hjælpemotorer

f) støtte til operationer, der forøger et fartøjs kapacitet, eller udstyr, der øger et fartøjs evne til at spore fisk

g) støtte til bygning af nye fiskerfartøjer eller indførsel af fiskerfartøjer

h) støtte til midlertidigt eller endeligt ophør med fiskeriaktiviteter, medmindre andet er udtrykkeligt fastsat i forordning (EU) nr. 508/2014

i) støtte til forsøgsfiskeri

j) støtte til overførsel af en virksomheds ejerskab

k) støtte til direkte udsætning, medmindre det udtrykkeligt er fastsat som en bevaringsforanstaltning i henhold til en af Unionens retsakter eller i tilfælde af forsøg med udsætning.

2. Hvis en virksomhed, der er aktiv i fiskeri- og akvakultursektoren, også er aktiv i én eller flere af sektorerne eller har andre aktiviteter, der er omfattet af anvendelsesområdet for forordning (EU) nr. 1407/2013, finder nævnte forordning anvendelse på støtte, som ydes i sidstnævnte sektorer eller aktiviteter, forudsat at den pågældende medlemsstat ved

▼B

hjælp af egnede midler, såsom ved at holde aktiviteterne adskilt eller ved at udskille omkostningerne, sikrer, at aktiviteterne i fiskeri- og akvakultursektoren ikke modtager den de minimis-støtte, der er ydet i henhold til nævnte forordning.

3. Hvis en virksomhed, der er aktiv i fiskeri- og akvakultursektoren, også er aktiv inden for primærproduktion af landbrugsprodukter, der er omfattet af Kommissionens forordning (EU) nr. 1408/2013 ([1]), finder denne forordning anvendelse på støtte, som ydes til førstnævnte sektor, forudsat at den pågældende medlemsstat ved hjælp af egnede midler, såsom ved, at aktiviteterne holdes adskilt, eller ved, at omkostningerne udskilles, sikrer, at primærproduktionen af landbrugsprodukter ikke modtager de minimis-støtte, der er ydet i henhold til nævnte forordning.

Artikel 2

Definitioner

1. I denne forordning forstås ved:

a) »virksomheder i fiskeri- og akvakultursektoren«: virksomheder, der beskæftiger sig med produktion, forarbejdning og afsætning af fiske- og akvakulturvarer

b) »fiskerivarer og akvakulturprodukter«: varer og produkter som defineret i artikel 5, litra a) og b), i forordning (EU) nr. 1379/2013.

c) »forarbejdning og afsætning«: alle aktiviteter i forbindelse med håndtering, behandling, produktion og distribution, som ligger mellem landings- eller høsttidspunktet og slutproduktstadiet.

2. En »enkelt virksomhed« omfatter i denne forordning alle enheder, mellem hvilke der består en af følgende former for forbindelse:

a) en enhed besidder flertallet af de stemmerettigheder, der er tillagt aktionærerne eller deltagerne i en anden enhed

b) en enhed har ret til at udnævne eller afsætte et flertal af medlemmerne af administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet i en anden enhed

c) en enhed har ret til at udøve en bestemmende indflydelse over en anden enhed i medfør af en med denne indgået aftale eller i medfør af en bestemmelse i dennes vedtægter

([1]) Kommissionens forordning (EU) nr. 1408/2013 af 18. december 2013 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte i landbrugssektoren (EUT L 352 af 24.12.2013, s. 9).

▼B

d) en enhed, der er aktionær eller selskabsdeltager i en anden enhed, råder i medfør af en aftale med andre selskabsdeltagere i denne anden enhed over flertallet af selskabsdeltagernes stemmerettigheder.

Enheder mellem hvilke der, via en eller flere andre enheder, består en af de i første afsnit, litra a) til d), nævnte forbindelser, betragtes også som en enkelt virksomhed.

Artikel 3

De minimis-støtte

1. Støtteforanstaltninger, der opfylder betingelserne i denne forordning, anses for ikke at opfylde alle kriterierne i traktatens artikel 107, stk. 1, og er derfor fritaget fra underretningspligten i traktatens artikel 108, stk. 3.

2. Den samlede de minimis-støtte ydet af en medlemsstat til en enkelt virksomhed i fiskeri- og akvakultursektoren må ikke overstige 30 000 EUR over en periode på tre regnskabsår.

3. Det kumulerede beløb for den de minimis-støtte, som en medlemsstat yder til virksomheder, der er aktive i fiskeri- og akvakultursektoren over en periode på tre regnskabsår, må ikke overstige det nationale loft, der er fastsat i bilaget.

4. De minimis-støtte anses for ydet på det tidspunkt, hvor virksomheden har opnået ret til at modtage støtten i henhold til gældende national ret, uanset datoen for udbetalingen af de minimis-støtten til virksomheden.

5. Det i stk. 2 fastsatte loft og den i stk. 3 omhandlede nationale grænse gælder uanset de minimis-støttens form eller formål, og uanset om medlemsstatens støtte finansieres helt eller delvis med EU-midler. Treårsperioden fastlægges på grundlag af de af virksomheden anvendte regnskabsår i den pågældende medlemsstat.

6. Ved anvendelsen af det i stk. 2 fastsatte loft og den i stk. 3 omhandlede nationale grænse angives støtten som et kontant tilskud. Alle anvendte tal skal være brutto, dvs. før eventuelt fradrag af skat eller andre afgifter. Hvis støtten ydes som andet end tilskud, er støttebeløbet støttens bruttosubventionsækvivalent.

Støtte, der udbetales i flere rater, tilbagediskonteres til sin værdi på det tidspunkt, hvor den blev ydet. Den rentesats, der anvendes til tilbagediskonteringsformål, er den gældende tilbagediskonteringssats på støttetidspunktet.

7. Hvis det loft, der er fastsat i stk. 2, eller den i stk. 3 omhandlede nationale grænse overskrides ved tildelingen af ny de minimis-støtte, kan denne nye støtte ikke drage fordel af denne forordning.

▼B

8. I tilfælde af fusioner eller overtagelser skal der tages hensyn til al hidtil ydet de minimis-støtte til alle de fusionerende virksomheder ved fastlæggelsen af, om en eventuelt ny de minimis-støtte til den nye eller den erhvervende virksomhed overstiger det relevante loft eller den nationale grænse. Lovligt tildelt de minimis-støtte før fusionen eller overtagelsen forbliver lovlig.

9. Hvis en virksomhed deles i to eller flere selvstændige virksomheder, skal den de minimis-støtte, der blev ydet inden delingen, tilregnes til den virksomhed, som havde gavn af den, hvilket i princippet er den virksomhed, som overtager de aktiviteter, som de minimis-støtten blev anvendt til. Såfremt en sådan tilregning ikke er mulig, skal de minimis-støtten fordeles proportionelt på grundlag af den bogførte værdi af de nye virksomheders egenkapital på ikrafttrædelsesdatoen for delingen.

Artikel 4

Beregning af bruttosubventionsækvivalenten

1. Denne forordning finder kun anvendelse på støtte, hvis bruttosubventionsækvivalent kan forudberegnes præcist, uden at det er nødvendigt at foretage en risikovurdering (»gennemsigtig støtte«).

2. Støtte indeholdt i tilskud og rentetilskud betragtes som gennemsigtig de minimis-støtte.

3. Støtte indeholdt i lån betragtes som gennemsigtig de minimis-støtte, hvis:

a) støttemodtageren ikke er under konkursbehandling og ikke opfylder betingelserne i national ret for at blive sat under konkursbehandling efter begæring fra kreditorerne. Hvis støttemodtageren er en større virksomhed, skal den være i en situation svarende til en vurdering af dens kreditværdighed på mindst B-, og

b) lånet er sikret ved sikkerhedsstillelse for mindst 50 % af lånet, og lånet beløber sig til enten 150 000 EUR over fem år eller 75 000 EUR over ti år; hvis et lån tegner sig for mindre end dette beløb og/eller ydes over en periode på mindre end henholdsvis fem eller ti år, beregnes bruttosubventionsækvivalenten af lånet som en tilsvarende andel af det gældende loft, der er fastsat i artikel 3, stk. 2, eller

c) bruttosubventionsækvivalenten er beregnet på grundlag af den gældende referencesats på støttetidspunktet.

4. Støtte indeholdt i kapitaltilførsler betragtes kun som gennemsigtig de minimis-støtte, hvis det samlede beløb for den offentlige kapitaltilførsel holdes under det de minimis-loft, der er fastsat i artikel 3, stk. 2.

▼B

5. Støtte indeholdt i risikofinansieringsforanstaltninger i form af egenkapital- eller kvasiegenkapitalinvesteringer betragtes alene som gennemsigtig de minimis-støtte, hvis den pågældende kapital til den enkelte virksomhed ikke overstiger det de minimis-loft, der er fastsat i artikel 3, stk. 2.

6. Støtte indeholdt i garantier betragtes som gennemsigtig de minimis-støtte, hvis:

a) støttemodtageren ikke er under konkursbehandling og ikke opfylder betingelserne i national ret for at blive sat under konkursbehandling efter begæring fra kreditorerne. Hvis støttemodtageren er en større virksomhed, skal den være i en situation svarende til en vurdering af dens kreditværdighed på mindst B-, og

b) garantien ikke overstiger 80 % af det underliggende lån, og det garanterede beløb enten ikke overstiger 225 000 EUR med en varighed på fem år eller 112 500 EUR med en varighed på ti år; Hvis det garanterede beløb er mindre end dette beløb, og/eller garantien ydes over en periode på mindre end henholdsvis fem eller ti år, beregnes bruttosubventionsækvivalenten af garantien som en tilsvarende andel af det loft, der er fastsat i artikel 3, stk. 2, eller

c) bruttosubventionsækvivalenten er beregnet på grundlag af minimumspræmier, der er fastsat i en meddelelse fra Kommissionen, eller

d) inden gennemførelsen

   i) metoden til beregning af garantiens bruttosubventionsækvivalent er blevet meddelt Kommissionen i henhold til en anden forordning vedtaget af Kommissionen på statsstøtteområdet, der var gældende på det pågældende tidspunkt, og som Kommissionen har accepteret er på linje med garantimeddelelsen eller en efterfølgende meddelelse, og

   ii) den pågældende metode udtrykkeligt tager sigte på den relevante type garantier og underliggende transaktioner i forbindelse med anvendelsen af denne forordning.

7. Støtte indeholdt i andre instrumenter betragtes som gennemsigtig de minimis-støtte, hvis instrumentet indeholder en øvre grænse, der sikrer, at det relevante loft ikke overskrides.

Artikel 5

Kumulation

1. Hvis en virksomhed, der er aktiv i fiskeri- og akvakultursektoren, også er aktiv i én eller flere sektorer eller har andre aktiviteter, der falder ind under forordning (EU) nr. 1407/2013, kan de minimis-støtte, der ydes til aktiviteter i fiskeri- og akvakultursektoren i henhold til nærværende forordning, kumuleres med de minimis-støtte ydet til sidstnævnte sektor(er) eller aktiviteter op til det i artikel 3, stk.

▼B

2, i forordning (EU) nr. 1407/2013 fastsatte loft, forudsat at den pågældende medlemsstat ved hjælp af egnede midler, såsom ved, at aktiviteterne holdes adskilt, eller ved, at omkostningerne udskilles, sikrer, at aktiviteterne i fiskeri- og akvakultursektoren ikke modtager de minimis-støtte, der er ydet i henhold til forordning (EU) nr. 1407/2013.

2. Hvis en virksomhed, der er aktiv i fiskeri- og akvakultursektoren, også er aktiv inden for primærproduktion af landbrugsprodukter, kan de minimis-støtte, der ydes i henhold til forordning (EU) nr. 1408/2013, kumuleres med de minimis-støtte ydet i fiskeri- og akvakultursektoren i henhold til denne forordning op til det i denne forordning fastsatte loft, forudsat at den pågældende medlemsstat ved hjælp af egnede midler, såsom ved at holde aktiviteterne adskilt eller ved at udskille omkostningerne, sikrer, at primærproduktionen af landbrugsprodukter ikke modtager de minimis-støtte, der er ydet i henhold til denne forordning.

3. De minimis-støtte må ikke kumuleres med statsstøtte til de samme støtteberettigede omkostninger eller med statsstøtte til den samme risikofinansieringsforanstaltning, hvis en sådan kumulering overstiger den højeste relevante støtteintensitet eller det højeste støttebeløb, der er fastsat i en gruppefritagelsesforordning eller en afgørelse vedtaget af Kommissionen for de særlige omstændigheder i den konkrete sag. De minimis-støtte, som ikke ydes til eller kan henføres til specifikke støtteberettigede omkostninger, kan kumuleres med anden statsstøtte, der er ydet i henhold til en gruppefritagelsesforordning eller en afgørelse vedtaget af Kommissionen.

Artikel 6

Tilsyn

1. Hvis en medlemsstat har til hensigt at yde de minimis-støtte til en virksomhed i overensstemmelse med denne forordning, giver den virksomheden skriftlig meddelelse om det potentielle støttebeløb udtrykt som en bruttosubventionsækvivalent og om, at støtten er de minimis-støtte, med udtrykkelig henvisning til denne forordning og angivelse af dens titel med henvisning til dens offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*. Hvis der i henhold til denne forordning ydes de minimis-støtte til forskellige virksomheder på grundlag af en ordning, og det individuelle støttebeløb er forskelligt fra virksomhed til virksomhed, kan den pågældende medlemsstat vælge at opfylde denne forpligtelse ved at meddele virksomhederne et fast beløb svarende til det maksimumsbeløb, der kan ydes i henhold til ordningen. I så fald skal det faste beløb lægges til grund ved afgørelsen af, om det i artikel 3, stk. 2, fastsatte loft er nået, og den i artikel 3, stk. 3, omhandlede nationale grænse ikke er oversteget. Inden medlemsstaten yder støtten, indhenter den desuden en skriftlig erklæring eller en erklæring i elektronisk form fra virksomheden om al anden de minimis-støtte omfattet af denne forordning eller andre de minimis-forordninger, som denne har modtaget i det indeværende og de to foregående regnskabsår.

▼B

2. Hvis en medlemsstat har oprettet et centralt register over de minimis-støtte med fuldstændige oplysninger om al de minimis-støtte, der er ydet af samtlige myndigheder i den pågældende medlemsstat, anvendes stk. 1 ikke længere fra det tidspunkt, hvor registret dækker en periode på tre regnskabsår.

3. Medlemsstaten kan først yde ny de minimis-støtte i henhold til denne forordning, når den har kontrolleret, at støtten ikke medfører, at det samlede de minimis-støttebeløb, som er ydet den pågældende virksomhed, kommer til at overstige det loft, der er fastsat i artikel 3, stk. 2, og den nationale grænse, der er omhandlet i artikel 3, stk. 3, og at alle betingelserne i denne forordning er overholdt.

4. Medlemsstaterne registrerer og samler alle oplysninger om anvendelsen af denne forordning. Registeret skal omfatte alle de oplysninger, der er nødvendige for, at det kan fastslås, at betingelserne i denne forordning er opfyldt. De registrerede oplysninger om individuel de minimis-støtte opbevares i ti regnskabsår regnet fra det tidspunkt, hvor støtten blev ydet. De registrerede oplysninger om en de minimis-støtteordning opbevares i ti regnskabsår fra det tidspunkt, hvor der sidst blev ydet individuel støtte i henhold til ordningen.

5. På Kommissionens skriftlige anmodning giver medlemsstaterne inden 20 arbejdsdage eller inden for en længere frist, der måtte være fastsat i anmodningen, Kommissionen alle de oplysninger, denne finder nødvendige for at kunne vurdere, om betingelserne i denne forordning er opfyldt, især hvad angår det samlede de minimis-støttebeløb, som en virksomhed har modtaget i henhold til denne forordning og andre de minimis-forordninger.

Artikel 7

Overgangsbestemmelser

1. Denne forordning finder anvendelse på støtte, der er ydet inden dens ikrafttræden, hvis støtten opfylder alle betingelserne i denne forordning. Støtte, der ikke opfylder disse betingelser, vurderes af Kommissionen i henhold til de relevante rammebestemmelser, retningslinjer og meddelelser.

2. Enhver individuel de minimis-støtte, der blev ydet mellem den 1. januar 2005 og den 30. juni 2008, og som opfylder betingelserne i forordning (EF) nr. 1860/2004, anses for ikke at opfylde alle kriterierne i traktatens artikel 107, stk. 1, og er følgelig fritaget fra underretningspligten i traktatens artikel 108, stk. 3.

3. Enhver individuel de minimis-støtte, der blev ydet mellem den 31. juli 2007 og den 30. juni 2014, og som opfylder betingelserne i forordning (EF) nr. 875/2007, anses for ikke at opfylde alle kriterierne i traktatens artikel 107, stk. 1, og er følgelig fritaget fra underretningspligten i traktatens artikel 108, stk. 3.

▼B

4. Ved denne forordnings udløb er enhver de minimis-støtteordning, der opfylder forordningens betingelser, fortsat omfattet af denne forordning i en periode på yderligere seks måneder.

Artikel 8

Ikrafttræden og anvendelsesperiode

Denne forordning træder i kraft den 1. juli 2014.

▼M1

Den anvendes indtil den 31. december 2022.

▼B

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

▼B

BILAG

National grænse som omhandlet i artikel 3, stk. 3

(EUR)

Medlemsstat	Det maksimale kumulerede beløb for den de minimis-støtte, som en medlemsstat yder til fiskeri- og akvakultursektoren
Belgien	11 240 000
Bulgarien	1 270 000
Tjekkiet	3 020 000
Danmark	51 720 000
Tyskland	55 520 000
Estland	3 930 000
Irland	20 820 000
Grækenland	27 270 000
Spanien	165 840 000
Frankrig	112 550 000
Kroatien	6 260 000
Italien	96 310 000
Cypern	1 090 000
Letland	4 450 000
Litauen	8 320 000
Luxembourg	0
Ungarn	975 000
Malta	2 500 000
Nederlandene	22 960 000
Østrig	1 510 000
Polen	41 330 000
Portugal	29 200 000
Rumænien	2 460 000
Slovenien	990 000
Slovakiet	860 000
Finland	7 450 000
Sverige	18 860 000
Det Forenede Kongerige	114 780 000